

Classes of Sentences with Garden-Path Effect in Persian: Reasons and Arguments

Nayereh Joodi *

Ph.D. Student in Linguistics, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

Abstract

This study attempted to answer the following questions: "Which constructions in Persian correspond to the conventional definition of sentences with the garden path effect? Moreover, based on the ideas of sentence processing, how these constructions can be classified in Persian?" Firstly, this paper described garden path sentences in English and introduced theoretical concepts and patterns related to sentence processing. After the examination of ambiguity and more particularly structural ambiguity, it was concluded that the Persian language has structures that match the English definition of the garden path sentences. Furthermore, structural ambiguity can also be considered as a type of sentence with the garden path effect. On the whole, Persian garden path sentences can be divided into two types: those with one correct grammatical reading and those with more than one reading due to syntactic or semantic reasons. Using the ideas from the field of sentence processing, it appears that the effective factors causing the garden path effect in Persian sentences are similar to those that yield this effect in English sentences. Finally, we argued for the importance of speech prosody and punctuation to eliminate ambiguities from written sentences.

Keywords: Syntactic processing, Garden path sentences, Ambiguity, Punctuation marks, Prosody.

* Corresponding Author: joodi_n@atu.ac.ir

How to Cite: Joodi, N. (2022). Classes of Sentences with Garden-Path Effect in Persian: Reasons and Arguments. *Language Science*, 9 (15), 95-122. Doi: 10.22054/ls.2019.42628.1227

انواع جملات با اثر مسیر باغی در فارسی و دلایل بروز آن

نیره جودی *

چکیده

پژوهش حاضر کوشیده است به این پرسش‌ها پاسخ دهد که کدام ساخت‌ها در زبان فارسی بر تعریف مرسوم جملات با اثر مسیر باغی منطبق‌اند و با توجه به انگاره‌های مربوط به پردازش جملات، چگونه می‌توان دسته‌بندی مناسبی برای این ساخت‌ها در فارسی به‌دست داد. نخست، اصطلاح جملات مسیر باغی در انگلیسی و همچنین مفاهیم نظری و الگوهای مربوط به پردازش جملات معروفی شدند. سپس، با بررسی نمونه‌های فارسی مطرح در پژوهش‌های انجام‌شده بر روی ابهام و بهویژه ابهام ساختاری، مشخص شد زبان فارسی ساخت‌هایی دارد که با تعریف جملات مسیر باغی در انگلیسی منطبق هستند. همچنین، مشخص شد که ابهام ساختاری را می‌توان گونه‌ای از جملات با اثر مسیر باغی دانست و این جملات را می‌توان به دو دسته تقسیم کرد: ساخت‌هایی با یک خوانش دستوری و ساخت‌هایی که به دلایل نحوی و معنایی بیش از یک خوانش دارند. با توجه به انگاره‌های مطرح در زمینه پردازش جملات، به نظر می‌رسد عوامل مؤثر در بروز اثر مسیر باغی در جملات فارسی تقریباً شیوه عوامل بروز این اثر در ساخت‌های زبان انگلیسی باشند. در انتها، بر نقش نوای گفتار در حالت شنیداری و نکات سجاوندی در نوشتار، در رفع اثر جملات گمراه‌کننده تأکید شده است.

کلیدواژه‌ها: پردازش نحوی، جملات مسیر باغی، ابهام، نشانه‌های سجاوندی، نوای گفتار.

۱. مقدمه

مسئله پردازش نحوی و تأثیر میزان پیچیدگی ساختهای نحوی یک جمله بر سرعت و دقیقیت پردازش دستوری همواره موضوع بررسی‌های زبان‌شناسان بوده است. جملات با اثر مسیر باگی^۱ ساختهایی با پیچیدگی‌های ساختاری یا معنایی هستند. بهبیان دیگر، به دلیل برخی عوامل نحوی، معنایی و حتی آوایی در صورت‌های شنیداری، خواندنده یا شنونده در پردازش این ساختهای با دشواری روبرو می‌شود و سرعت پردازش و درک آن‌ها کاهش می‌یابد. در این جملات خواندنده ابتدا ساخت نحوی‌ای را شکل می‌دهد که در ادامه خواندن جمله و تفکیک سازه‌ای مشخص می‌شود که این ساختاربندی ابتدایی نادرست است و به باز تحلیل نحوی و معنایی نیاز دارد. بررسی اثر مسیر باگی از آن جهت اهمیت دارد که این اثر سبب دشواری در خواندن و درک جملات می‌شود. بنابراین، تبیین و آشنایی با سازوکار بروز آن زمینه‌ساز جلوگیری از این اثر خواهد بود.

با معرفی و گسترش دستور گشتاری^۲ در سال‌های بین ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰، آن دسته از ساختهای نحوی که در روند اشتراق خود دچار تغییر شده‌اند دشوارتر قلمداد می‌شدند. این دیدگاه خود بخشی از نظریه اشتراق^۳ است. برای نمونه، یکی از این تغییرات ساختاری اشتراق جمله مجھول از صورت زیرساختی یا منطقی است. در این دیدگاه پردازش جملات مجھول از معلوم دشوارتر است و به تلاش ادراکی بیشتری نیاز دارد، چون صورت مجھول از ساخت زیرساختی معلوم خود فاصله می‌گیرد. همچنین، تحلیل آن دسته از بندهای موصولی که در آن‌ها ضمیر موصولی، مفعول فعل درونه است دشوارتر از آن دسته‌ای است که در آن‌ها این ضمیر نقش فاعلی را ایفا می‌کند. با این حال، با توجه به مطالعات صورت یافته^۴، باید در نظر داشت که گویشور استفاده آگاهانه از گشتارها را برای پردازش زبان خود کار به کار نمی‌برد. اگرچه به کارگیری گشتارها در تبدیل جمله‌ها به یکدیگر در بردارنده نوعی فعالیت ذهنی است، اما ماهیت آن فعالیت ذهنی که به طور معمول در جریان درک جمله‌ها روی می‌دهد، متفاوت است. در هنگام درک جملات،

1. garden path sentences
2. Transformational Grammar
3. Derivational Theory

۴. در آثار بعدی چامسکی این تصور تعدیل شد. برای آشنایی با این بازنگری به دیبرمقدم (۱۳۹۵: ۲۰۹) رجوع شود.

آن‌ها به شکل اصلی خود در ذهن نگاهداشته نمی‌شوند، بلکه این جملات دائماً در حال پردازش هستند (Warren, 2013).

هدف اصلی نگاشته حاضر این است که به دو پرسش زیر پاسخ دهد:

الف) آیا زبان فارسی ساخت‌هایی منطبق بر تعریف مرسوم از جملات با اثر مسیر باگی دارد؟

ب) آیا می‌توان با توجه به انگاره‌های مربوط به پردازش جملات دسته‌بندی مناسبی برای صورت‌های زبانی مبهم در فارسی به دست داد.

در مسیر دستیابی به پاسخی برای این پرسش‌ها، نگارنده بر آن است تا راهکارهای پردازش جمله را معرفی کند. سپس، با توجه به پژوهش‌های انجام شده درباره پردازش نحوی جملات، قضاوت دستوری و ساخت‌های مبهم فارسی به بررسی جملات مسیر باگی در این زبان بپردازد و دسته‌بندی مناسبی از آنها به دست دهد. بخشی از نمونه‌هایی که در این نگاشته بررسی می‌شوند از میان جملاتی انتخاب شده‌اند که در پژوهش‌های پیشین در رابطه با ساخت‌های مبهم فارسی مطرح شده‌اند و بخش دیگر مثال‌هایی هستند که نگارنده آنها را برای روشن شدن بحث مناسب یافته است.

شایان توجه است که در پژوهش‌های آتی با استفاده از تکنیک‌های عصب‌شناختی و با توجه به ویژگی‌های منحصر به فرد هر زبان، می‌توان با اطمینان و دقت بیشتری از چگونگی بروز این اثر در مغز گویشوران فارسی‌زبان اطلاعاتی کسب کرد. همچنین، بررسی دقیق و علمی نقش علائم سجاوندی به ویژه کاما، در بروز این اثر با کمک آزمایش‌های رفتاری می‌تواند در مباحث آموزش زبان فارسی راهکشای مدرسان و زبان‌آموزان باشد.

۲. پیشینه پژوهش

مطالعه چگونگی پردازش جملات با توجه به ماهیت آن، بیشتر در حوزه روان‌شناسی و عصب‌شناختی زبان مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است، هر چند نظریه‌های زبانی نیز عمده‌تاً بر پایه شرح و تبیین ساختار درونی جملات شکل گرفته‌اند.

پژوهشگران حوزه روان‌شناسی زبان فرضیه‌هایی مبنی بر چگونگی فرایند پردازش ساخت‌ها و جملات زبان مطرح کرده‌اند. از این میان می‌توان به فرضیه پردازش مبتنی بر

بند^۱ و ساختاربندی بر پایه بند^۲ اشاره کرد. فرضیه پردازش مبتنی بر بند به فرضیه استتفاق در مبحث پیچیدگی‌های نحوی ارتباط دارد و بر اساس آن، بند واحد اصلی تحلیل و درک زبان در نظر گرفته می‌شود. فرضیه پردازش مبتنی بر بند صورت خاصی از پردازش بخش‌بخش^۳ است. پژوهشگرانی مانند وارن و مارسلن - ویلسون^۴ (1987) بین فرضیه پردازش مبتنی بر بند^۵ و ساختاربندی بر پایه بند تمايز قائل‌اند. در فرضیه پردازش مبتنی بر بند، فرایند پردازش در مرز بندها صورت می‌گیرد. این در حالی است که ساختاربندی بر پایه بند نشان می‌دهد تقطیع زبان به بندهای تشکیل‌دهنده آن در مرحله‌ای خاص از ادراک رخ می‌دهد، اما پردازش آن در تمام طول بند صورت می‌گیرد. نتایج پژوهش‌های گوناگون نشان می‌دهند که پردازش در درون بند انجام می‌شود و نه در مرز بندها. بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت پردازش جمله به صورت انباشتی و همزمان با شنیده‌شدن آن صورت می‌گیرد، نه پس از پایان مرز نحوی و در مرحله‌ای خاص. پژوهش‌های صورت گرفته بر روی چگونگی پردازش نحوی جملات و عوامل تأثیرگذار بر آن به مواردی کاربردی نیز دست یافته‌اند. برای مثال، این پژوهش‌ها ثابت کرده‌اند که نشان‌گرهای صریح نحوی شامل واژه‌ها، پایانه‌های تصریفی، توصیف گرهای صریح نحوی مانند ضمایر و صفت‌های اشاره و حروف ربط (همپایه و ناهمپایه) می‌توانند تکیه گاه‌های استواری برای پردازش جمله‌ها بهویژه ساخت‌های پیچیده قلمداد شوند (Morgan, Meier & Newport, 1987; Valian & Coulson, 1988; Warren, 2013).

استنهوور، آلت و فردریچی^۶ (1999) با استفاده از داده‌های زبان آلمانی (۴۸ جفت جمله مرکب شامل بند موصولی) و با بررسی مؤلفه‌های ان^{۷۴۰۰}، پی^{۸۶۰۰} و سی. پی. اس.^۹ ارتباط بین نوای گفتار و پردازش نحوی را تبیین کردند. آنها برای انجام این پژوهش، آزمایشی با داده‌های شنیداری (سه آزمایش) طراحی کردند و سیگنال‌های ثبت‌شده وابسته

-
1. clausal processing hypothesis
 2. clausal structuring
 3. chunking
 4. Warren, P., & Marslen-Wilson, W.
 5. clausal processing hypothesis
 6. Steinbauer, K., Alter, K., & Friederici, A. D.
 7. N400
 8. P600
 9. closure positive shift (CPS)

به رویداد از مغز ۵۶ آزمودنی را تحلیل و بررسی کرده‌اند. فرضیه این پژوهش آن بود که ویژگی‌های نوایی (زبرزنگیری) می‌توانند سبب رفع ابهام دستوری جمله شوند و از بروز اثر جملات مسیر باعی جلوگیری کنند. این پژوهش زمینه‌ساز پژوهش‌های عصب‌شناختی بعدی شد. در این زمینه، فردیچی و استنهور (۲۰۰۱) (برگرفته از پایان‌نامه استنهور در مؤسسه مکس پلانک^۱) علاوه بر اثر مرزهای نوایی، به مطالعه نقش علائم سجاوندی (کاما) نیز پرداخته‌اند و با طراحی آزمون‌های رفتاری - که تفاوت‌های فردی آزمودنی‌ها را در کاربرد علائم سجاوندی نشان می‌دهند - همراه با آزمایش‌های عصب‌شناختی و ثبت سیگنال‌های مغزی به دقت این موضوع را بررسی کرده‌اند.

مختصری از پژوهش‌های انجام شده بر روی مسئله ابهام در ساخت‌های زبان فارسی را می‌توان به شرح زیر بیان کرد:

شیری (۱۳۹۰) ساخت‌های مبهم را از دیدگاه ادبیات بررسی کرده‌است. اسد سنگابی (۱۳۹۲) ارتباط آهنگ گفتار و ساخت‌های اطلاعی در زبان فارسی را مشخص کرده و ذوله (۱۳۹۳: ۸۷) نمونه‌هایی به دست داده که صورت نوشتاری آنها را می‌توان جملات با اثر مسیر باعی و از نوع دو خوانشی دانست. وی در پژوهش خود ویژگی‌های صوت‌شناختی^۲ مرزهای نحوی را بررسی کرده است. صفوی (۱۳۹۵: ۲۱۳ و ۲۲۰-۲۲۲) به دسته‌بندی انواع ابهام معنایی در صورت‌های نوشتاری، گفتاری و نوشتاری - گفتاری پرداخته است. رویکرد وی بیشتر معنایی است و بر نقش بافت در ابهام‌زدایی هر یک از نمونه‌ها توجه دارد. صفوی (۱۳۹۵) انواع ابهام را این‌گونه دسته‌بندی می‌کند: ابهام به‌دلیل دلالت چندگانه، ابهام در گفتار، ابهام در نوشتار، عدم تشخیص مرجع ضمیر و کاربرد ابهام ساختاری. ابهام ساختاری به‌دلایل مانند حذف، عدم تشخیص مرجع ضمیر و کاربرد نابجای کاما یا مکث روی می‌دهد. در این دسته‌بندی، صفوی پدیده دلالت چندگانه را معرفی و طبقه‌بندی کرده‌است. وی نقش بافت را تبیین می‌کند و سطوح تحلیل ابهام را واژگانی و نحوی (گروهی و ساختاری) قلمداد می‌کند. به نظر می‌رسد ابهام گروهی و ساختاری معرفی شده توسط صفوی (۱۳۹۵) را بتوان نوعی ساخت با اثر مسیر باعی دانست.

صادقی (۱۳۹۵: ۳۸۲۲) با به کارگیری آزمایش‌های تولیدی و درکی (شنیداری) به بررسی نقش تکیه در ابهام‌زدایی از عبارات مبهم فارسی پرداخته است. پژوهش درزی (۱۳۹۶: ۲۴۸-۲۴۵) را می‌توان پژوهشی مبتنی بر نظریه‌های نحوی معاصر دانست.

پژوهش معرفت و عرب‌مفرد^۱ (2008) را می‌توان پژوهشی تطبیقی در حوزه آموزش زبان دانست. وی می‌کوشد با استفاده از تکنیک آر. اس. وی. پی.^۲ و آزمایش بر روی ۴۱ شرکت کننده فارسی‌زبان، پاسخی برای این پرسش به دست دهد که قضاوت دستوری فارسی‌زبان‌ها در رویارویی با ساخت‌های مبهم مشابه با جملات مسیر‌باغی زبان انگلیسی چگونه است. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد در زبان فارسی اثر مسیر باغی در برخی از ساخت‌ها مشاهده می‌شود و جایگاه واژه ابهام‌زدا در پردازش مسیر باغی تأثیر دارد. همچنین، فاصله ساخت مبهم با واژه ابهام‌زدای «را» در درک جمله نقشی اساسی دارد. به این صورت که اگرچه این مسأله در زمان واکنش به جملات مبهم کوتاه/بلند و جملات غیرمبهم تفاوت چشمگیری ایجاد نمی‌کرد، اما بر قضاوت درست آزمودنی‌ها از جملات مؤثر بود. در این پژوهش بین طول جمله و میزان ابهام رابطه‌ای مشاهده نشد. این نتایج را می‌توان با توجه به اصل پیوند پایانی توجیه کرد: آزمودنی‌ها در این پژوهش ترجیح دادند واژه‌های ورودی را به گره‌ای پیوند دهند که باز است، نه اینکه یک گره جدید تشکیل دهند. نمونه‌هایی که در این مقاله معرفی شده‌اند را می‌توان جملاتی با دو خوانش دستوری احتمالی در نظر گرفت و در همه این جملات استفاده از کسره اضافه یا کاما در نوشتار به ابهام‌زدایی کامل از نمونه‌ها انجامیده است. معرفت و عرب‌مفرد (2008) در ارائه مثال‌های فارسی و در چارچوب توضیحات رایج در پژوهش‌های زبان‌شناسی - که شامل اطلاعات آوازی، دستوری و ترجمه هر مثال می‌شوند^۳ - محل رویداد کسره اضافه را نشان نداده‌اند. جمله «شهردار تهران بزرگ و پرترافیک را آلوده ترین شهر نامید» تنها نمونه مطرح شده در این پژوهش است که می‌توان آن را با یک خوانش دستوری دانست. این نمونه برای بررسی فاصله ساخت مبهم و واژه ابهام‌زدای «را» با توجه به اصل پیوند پایانی به کار گرفته شده است.

1. Marefat,H., & Arabmofrad, A.

2. RSVP: Rapid Serial Visual Processing

3. gloss: (واژه مصوب فرهنگستان)

۳. مفاهیم و چهارچوب نظری

در این بخش ابتدا مفاهیم بنیادی مطرح می‌شوند. سپس، انگاره‌های مربوط به پردازش جملات مبهم معرفی می‌گردند.

۳-۱. جملات گمراه‌کننده یا مسیر باگی

جملات مسیر باگی جملاتی‌اند که خواننده در پردازش آنها ساختی نحوی را شکل می‌دهد، اما در ادامه خواندن جمله و تفکیک سازه‌ای، مشخص می‌شود این ساختاربندی ابتدایی نادرست است و به باز تحلیل^۱ نحوی و معنایی نیاز است. در این تعریف باید دو مفهوم تفکیک سازه‌ای و باز تحلیل روش شوند:

تفکیک (تقطیع) سازه‌ای^۲: تفکیک سازه‌ای یا تحلیل نحوی فرایندی است که طی آن مغز کلمات ورودی را بر اساس دستور زبان به صورت پایگانی یا سلسله‌مراتبی صورت‌بندی می‌کند.

باز تحلیل: بعد از دریافت نادرست بودن تحلیل، باز تحلیل بعدی ساخت ابتدایی روی می‌دهد.

نمونه انگلیسی زیر نمونه کلاسیک و پرکاربرد مفهوم جملات با اثر مسیر باگی است:

(۱)

The horse raced past the barn fell.

خواننده در ابتدا raced را فعل اصلی در نظر می‌گیرد و آن را صورت گذشته race تعبیر می‌کند، اما با رو به رو شدن با fell مفهوم این واژه برای تعبیر صورت گرفته مشکل ساز شده و شخص مجبور می‌شود که جمله را باز تحلیل کند. به این ترتیب، وی نتیجه می‌گیرد که raced وجه وصفی مفعولی است و horse مفعول مستقیم بند پیرو است. جمله (۱) می‌تواند تعبایر (۲، ۳، ۴ و ۵) را در خود داشته باشد:

(۲)

The horse that was raced past the barn fell

1. reanalysis
2. parsing

توضیحی درباره اینکه کدام اسب مورد نظر است.

(۳)

The horse raced in the barn fell

بندهای موصولی کوتاه شده با فعل بالقوه ناگذرا

(۴)

The horse that was raced in the barn fell

بند موصولی کامل بدون حذف

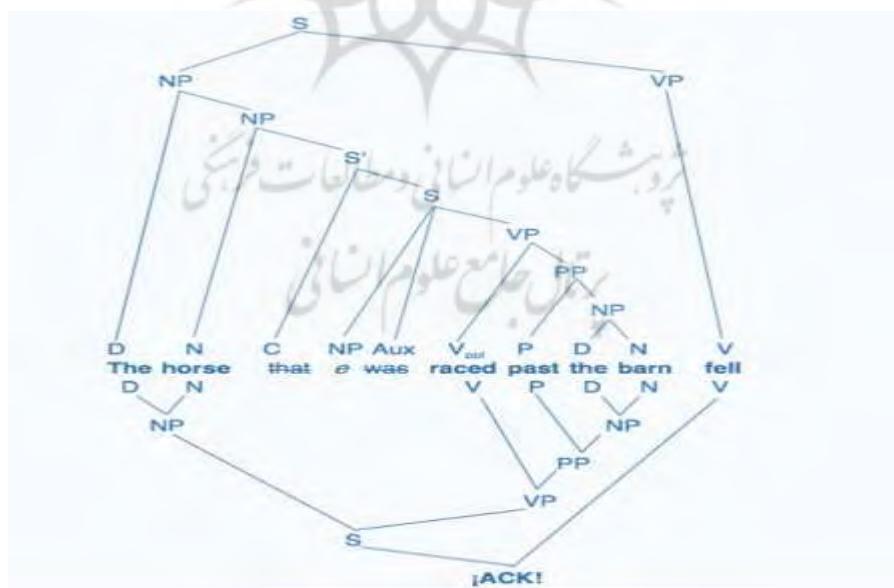
(۵)

The horse frightened in the barn fell

فعل غیر مبهم گذرا دلیل ابهام ابتدایی و انتظار این زنجیره است:

agent – action – patient.

شکل ۱. نمونه‌ای از مسیرباغی در زبان انگلیسی

۲-۳. انگاره‌های مطرح درباره ساختار و پردازش جملات دارای ابهام

دستگاه جمله‌سازی در ذهن انسان واژه‌های درون‌داد را به صورت زنجیره‌ای از جملات بسته‌بندی می‌کند. در این انگاره جملات بر اساس ساخت نحوی و بر طبق اصول خاصی تجزیه و تحلیل می‌شوند: در آغاز، هدف از این تقطیع ساخت یک درخت نحوی یا یک نمودار ساخت گروهی است که با به کارگیری واژه‌ها یکی پس از دیگری صورت می‌گیرد. در هر تقطیع تنها یک درخت نحوی ساخته می‌شود، درست برخلاف مدل‌های پردازش موازی که چند نمودار درختی یا چند تعبیر مختلف را به طور همزمان شکل می‌دهند. در پایان، این دستگاه تقطیع ساده‌ترین ساخت نحوی ممکن را به دست می‌دهد و می‌کوشد تا تمامی عناصر وارد نمودار شوند و نقطه اتصال داشته باشند.

اتصال پایانی^۱ و پیوند کمینه^۲ دو شیوه تقطیع هستند. منظور از اتصال پایانی این است که عناصر در صورت امکان به آخرین بند گروهی در حال پردازش متصل شوند. پیوند کمینه نیز به این معنا است که در اتصال عناصر به نمودار درحال ساخت، کم ترین تعداد ممکن گره‌ها به گونه‌ای به کار گرفته می‌شوند که منطبق بر قواعد خوش‌ساختی جمله‌ها در زبان مورد نظر باشند (Warren, 2013). با توجه به آنچه درباره شیوه تقطیع ساخت نحوی جمله‌ها ذکر شد، پردازشگر^۳ (خواننده/شنونده) واژه‌ها را به طور انباشتی و به ترتیب رویارویی با آن‌ها، به نمودار متصل می‌کند. این اتصال ترتیبی مستلزم دانستن مقوله واژه‌هاست، این در حالی است که در تمام زبان‌ها واژه‌هایی وجود دارند که بیشتر از یک مقوله نحوی دارند و به این دلیل مبهم تلقی می‌شوند (Warren, 2013).

از شایع‌ترین ابهام‌های ساختاری می‌توان به ابهام در اتصال بند موصولی اشاره کرد. این ابهام زمانی رخ می‌دهد که بیش از یک گروه اسمی در یک جمله وجود داشته باشد و امکان توصیف هر یک از آنها توسط یک بند موصولی فراهم شود. نتایج مختلف در مورد ساخت‌های دارای دو یا سه گروه اسمی را می‌توان با قائل شدن به دو اصل توجیه کرد (Gonzalez & Hickok, 1996; Gibson, Pearlmuter, Canseco). اصل تأخر^۴ که مشابه اصل اتصال پایانی است و بر اساس آن اتصال به آخرین نقطه در ساخت

-
1. late closure
 2. minimal attachment
 3. processor
 4. recency principle

پیشین به سایر اتصال‌ها ترجیح داده می‌شود. به بیان دیگر، اتصال به عناصر دورتر هزینه سنگین‌تری برای پردازش جمله خواهد داشت. اصل دیگر اصل نزدیکی به گزاره^۱ است که مطابق با آن بند موصولی به آن گروه اسمی متصل می‌شود که به فعل بند اصلی نزدیک‌تر است یا در نمودار درختی در بالاترین جایگاه قرار دارد.

نکات زیر را می‌توان اصول اولیه پردازش نحوی و درک جملات دانست که وارن (2013) آنها را مطرح می‌کند:

الف) در پردازش و درک جمله تشکیل ساخت نحوی برای جمله ضروری است و این عمل به صورت مرحله‌به‌مرحله و واژه‌به‌واژه صورت می‌گیرد.

ب) نشان‌گرهای صریح نحوی در پردازش جمله، کاهش ابهام آن و تسهیل شکل‌دهی نمودار درختی نقش بسزایی دارند.

پ) خواننده/شنونده جمله‌های زبان را بر اساس مجموعه‌ای از اولویت‌های تقطیع پردازش می‌کند. این ترجیح خواننده است که تعیین می‌کند واژه‌ها چگونه در قالب نمودار درختی به شکل یک جمله در می‌آیند.

ت) راهکارهای تقطیع شامل اتصال پایانی، پیوند کمینه و پیوند به راست همگی مبتنی بر ترجیح‌های ساختاری هستند.

شاهدِ مؤید این گونه ترجیح‌ها تحلیل جملات مسیر باعی است که داده‌های قابل ارزیابی آن از طریق ثبت حرکات چشم هنگام خواندن فراهم می‌شوند.

راهکارهای پردازش و تقطیع به زبان‌های دنیا قابل تعمیم هستند، اما جزئیات چگونگی این تعمیم منعکس کننده تفاوت‌های میان دستور زبان‌های مختلف است (خداوردی و مولایی، ۱۳۹۷).

۴. بحث و تحلیل داده‌ها

قبل از ارائه دسته‌بندی جملات فارسی با اثر مسیر باعی، باید در نظر داشت که اکثر این ساخت‌ها و جملات در صورت گفتاری شان و با توجه به امکانات نوای گفتار فارسی مانند مکث، تکیه و ... کاملاً روشی و بی‌ابهام خواهند بود و درک آنها نیازی به باز تحلیل نخواهد

1. predicate proximity

داشت. شایسته است بر این نکته تأکید شود که بحث بروز اثر مسیر باگی بیشتر در نوشتار موضوعیت دارد.

با توجه به بررسی پیشینه پژوهش بر روی جملات با اثر مسیر باگی، می‌توان نتیجه گرفت که تاکنون دسته‌بندی مناسبی از این ساخت‌ها و دلایل بروز این اثر در آنها به دست داده‌نشده است. بر مبنای نتایج پژوهش‌های صورت گرفته روی ساخت‌های مبهم فارسی می‌توان مهم‌ترین عوامل بروز ابهام در جمله را مسائلی مربوط به صورت نوشتاری و رسم الخط (مانند استفاده مناسب از کسره اضافه و علائم سجاوندی) و همچنین، مسائل مرتبط با پردازش نحوی دانست. همچنین، با توجه به تعریف ارائه شده در کتاب وارن (2013) می‌توان این جملات را به دو طبقه کلی تقسیم کرد: جملاتی که اساساً فقط یک خوانش قابل قبول دستوری دارند و جملاتی که مبهم هستند و با توجه به شیوه به کار گیری علائم سجاوندی دو خوانش و معنای قابل قبول دارند. جملات گروه دوم پیش‌تر مورد توجه پژوهشگران حوزه معناشناسی زبان بوده‌اند.

صفوی (۱۳۹۵) دسته‌بندی مفصلی از انواع ابهام به دست‌داده است. آنچه وی به عنوان ابهام گروهی و ساختاری در جملات و ساخت‌ها معرفی کرده‌است را می‌توان در دسته جملات مسیر باگی دارای دو خوانش دستوری قابل قبول جای داد. هرچند اکثر جملات مبهم - چه جملاتی که به دلیل مشخصه‌های معنایی یک واژه مبهم هستند و چه جملاتی که از نظر ساختاری ابهام دارند - با در نظر گرفتن بافت و کاربرد آنها کاملاً رفع ابهام خواهند شد. باید در نظر داشت که عوامل نوایی و آهنگ گفتار نیز می‌توانند در رفع ابهام هر دو دسته از جملاتِ ذکر شده مؤثر باشند. بررسی اثر مسیر باگی عمدها در بستر مطالعات آموزش زبان یا پردازش زبان طبیعی و در صورت نوشتاری معنا می‌یابد. نگاشته حاضر با توجه به ماهیت و هدف آن، در ادامه می‌کوشد با بررسی نمونه‌هایی نشان دهد که در برخی از ساخت‌های زبان فارسی نیز اثر مسیر باگی مشاهده می‌شود. سپس، این ساخت‌ها با توجه به عامل ایجاد کننده اثر مسیر باگی در دو دسته یک خوانشی و دو خوانشی بررسی می‌شوند. شایان ذکر است که نمونه‌ها از میان جملاتی انتخاب شده‌اند که در پژوهش‌های پیشین بر روی ساخت‌های مبهم زبان فارسی مطرح شده‌اند و تعدادی از آنها مثال‌هایی هستند که نگارنده آنها را برای روشن شدن بحث مناسب یافته است.

۴-۱. جملاتی با یک خوانش دستوری

در این بخش به بررسی عواملی می‌پردازیم که سبب می‌شوند ساخت مورد نظر فقط یک خوانش دستوری داشته باشد. این عوامل شامل برداشت نادرست از مقوله و اژه در هنگام خواندن جمله و کاربرد خاص منادا می‌شوند که در ادامه نمونه‌های آنها ارائه می‌شود:

۴-۱-۱. برداشت نادرست از مقوله و اژه

برداشت نادرست از مقوله و اژه به ویژه در مواردی سبب بروز ابهام می‌شود که استفاده از ترکیب دو واژه خاص بسامد بالایی دارد؛ به عبارت دیگر، آن ترکیب خاص برای گویشور ترکیبی آشنا است، مانند:

(۶) شهردار تهران بزرگ و پرترافیک را آلوده‌ترین شهر نامید.

در اینجا به دلیل استفاده نکردن از علائم سجاوندی (کاما)، جمله ابتدا به صورت «شهردار تهران» که یک ترکیب اضافی پر بسامد است قطیع سازه‌ای می‌شود و پس از رویارویی خواننده یا پردازشگر با فعل، وی مجبور به بازپردازش^۱ خواهد شد. به نظر می‌رسد هرچه این فاصله بیشتر باشد، پردازش جمله مشکل تر خواهد بود. این فرضیه را می‌توان با استفاده از روش‌های تجربی مانند ثبت حرکات چشمی و مدت زمان ثابت شدن نگاه بر روی هر واژه به آزمایش گذاشت.

۴-۱-۲. منادا

در مواردی که منادا به جای فاعل جمله، گروه اسمی همراه با یک گروه صفتی و یا گروه اضافی در نظر گرفته می‌شود، شاهد اثر مسیر باغی و جمله‌ای با یک خوانش دستوری قابل قبول خواهیم بود. در این زمینه می‌توان به مثال (۷) اشاره کرد:

(۷) دانشجویان استاد مدرسی فایل امتحان پایانی این ترم را برای شما فرستاد.^۲

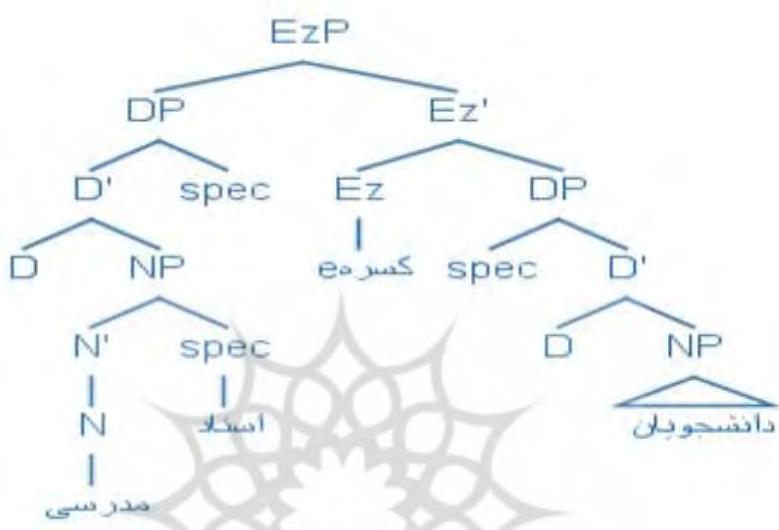
1. reprocessing

۲. در بافت‌های طبیعی زبان برای بیان این پیام می‌توان صورت جمع فعل را برای بیان احترام به یک فرد به کار برد؛ در صورت استفاده از صورت جمع با توجه به عبارت «دانشجویان» اثر مسیر باغی در جمله از بین می‌رود و نقش بافت زبانی بر تشخیص فاعل برجسته می‌شود.

۷. الف) *دانشجویان استاد مدرسی ...

۷. ب) دانشجویان، استاد مدرسی ...

شکل ۲. نمودار درختی جمله ۷. الف

این نمونه نیز با کاربرد مناسب علائم سجاوندی در نوشتار و نوای گفتار و بافت در گفتار رفع ابهام می‌شود. در رویارویی ابتدایی، پردازشگر یا خواننده «دانشجویان استاد مدرسی» را به صورت یک گروه اسمی همراه با گروه کسره اضافه تقطیع می‌کند و این ساخت را فاعل جمله در نظر می‌گیرد و با رسیدن به فعل در انتهای جمله و عدم تطابق فعل و فاعل مجبور به بازپردازش می‌شود. با در نظر گرفتن تعریف منادا در پژوهش آقادحسینی و همکاران (۱۳۹۳: ۲)، برخی از دستورنویسان سنتی (شريعت، ۱۳۸۴: ۳۳۱؛ ۱۳۸۴: ۷۷) منادا را در بحث شبه جمله‌ها و برخی دیگر (وحیدیان کامیار و عمرانی، ۱۳۸۶: ۲۴) آن را در حکم جمله یک جزئی در نظر گرفته‌اند. همچنین، فرشیدور (۱۳۸۴: ۵۶۵) منادا را در فهرست جمله‌واره‌های بی‌فعل قرار داده‌است. با توجه به آنچه بیان شد، «دانشجویان» را می‌توان بخشی از یک شبه جمله دانست که قسمتی از آن حذف شده است:

(۸) دانشجویان توجه کنید؛ استاد مدرسی...

مفاهیم بیان شده را می‌توان بر اساس انگاره‌های پردازشی این گونه شرح داد: در ابتدا، پردازشگر (خواننده) تمایل دارد ساده‌ترین ساخت نحوی را بسازد، به صورتی که کمترین تعداد گره ساخت گروهی ایجاد شود. بر مبنای اصل اتصال پایانی، تا جایی که امکان دارد خواننده منتظر پیوست مورد جدید به خوشة قبلی می‌ماند. سپس، پردازشگر از اطلاعات ابزاری ویژه‌ای با نام پردازشگر مضمونی (موضوعی) کمک می‌گیرد تا ساخت نحوی تازه‌ای را شکل دهد. شعبانی^۱ در فصل روان‌شناسی زبان دست‌نامه اکسفورد (۲۰۱۸) در انتهای مبحث پردازش نحوی، مثال (۹) را به عنوان جمله‌ای با اثر مسیر باغی در فارسی معرفی می‌کند:

(۹) دانشجویان استاد رضوانی آمد.

در جمله (۹) علت ابهام و مشاهده اثر مسیر باغی اسمی است که می‌تواند فاعل یا مندایِ جمله تعییر شود. با این وجود، در این مثال فاصله واژه ابهام‌زا کمتر است که پیش‌بینی می‌شود همین امر سبب پردازش سریع‌تر آن نسبت به جمله (۸) شود؛ البته بررسی دقیق این مسئله را باید بر عهده پژوهشگران حوزه عصب‌شناسی زبان گذاشت تا با تکنیک‌های تجربی شواهدی ملموس در چگونگی تأیید یا رد این فرضیه به دست‌دهند.

۴. جملاتی با دو خوانشِ دستوری احتمالی

باید توجه داشت که در این جملات نیز مانند نمونه‌های بالا، عامل بروز ابهام مواردی مانند برداشت نادرست پردازشگر یا خواننده از مقوله واژه، پرسامد بودن ترکیب‌های وصفی و اضافی خاص و رعایت نکردن علائم سجاوندی مناسب در نوشتار است. در صورت گفتاری ساخت‌های مسیر باغی، بافت و نوای گفتار را می‌توان به عنوان ابزاری برای رفع ابهام از ساخت‌های هر دو گروه در نظر گرفت. همچنین، حذف قسمتی از ساخت نیز معمولاً سبب ابهام در جملات می‌شود. جملات طولانی با بند موصولی نیز ممکن است گمراه کننده باشند، اما با توجه به آنچه در ادامه بیان می‌شود، می‌توان استدلال کرد که در برخی از این جملات حذف بخشی از ساخت درونی‌شان دلیل بروز اثر مسیر باغی است.

1. Shabani, P.

۴-۲-۱. نقش «را» به عنوان نقش نما یا نشان‌گر صریح نحوی در فارسی درزی (۱۳۹۶: ۲۴۸-۲۴۵) در بحث مرجع‌گزینی در جملات مبهم همراه با «را»، جملات زیر را مبهم نمی‌داند، زیرا خردۀ جمله و ساخت تمیز ندارند. در این جملات، قید حالت وابسته هسته فعل است و نه وابسته گروه اسمی دارای نشانه «را». بدین ترتیب، این جملات فقط خوانش (الف) را دارند و نه خوانش (ب) را.

(۱۰) علی این محله را خوب می‌شناسد.

الف) علی به خوبی این محله را می‌شناسد.

*ب) علی این محله خوب را می‌شناسد.

(۱۱) حسن مسأله را درست حل کرد.

الف) حسن به درستی مسأله را حل کرد.

*ب) حسن مسأله درست را حل کرد.

وی در ادامه درباره جملاتی که آنها را دارای ساخت خردۀ جمله می‌دانیم این گونه بیان می‌کند: «اگر محمول جمله عبارتی باشد که بتواند هم نقش قید و هم نقش صفت را ایفا کند، جمله حاصل مبهم خواهد بود. در حالت نخست، یعنی نقش قیدی، این عنصر فعل جمله را توصیف می‌کند، در حالی که در نقش دوم، یعنی نقش صفتی، نقش محمول را برای گروه اسمی دارای نشانه «را» ایفا می‌کند. این وضعیت در دو جمله زیر نشان داده شده است که دارای تعابیر (الف) و (ب) هستند. تعابیر (الف) در قالب تحلیلی قبل حصول هستند که در آن قید مزبور توصیف کننده نحوه اجرای عمل به وسیله مرجع نهاد جمله اصلی است یا نحوه اجرای فعل را توصیف می‌کند. این در حالی است که تعابیر (ب) فقط در قالب تحلیلی امکان پذیر است که به موجب آن «خوب» محمول یک خردۀ جمله باشد».

(۱۲) او حال حجاج را خوب گزارش کرد:

الف) او حال حجاج را به خوبی گزارش کرد.

ب) بنا به گزارش وی حال حجاج خوب بود.

- (۱۳) او رفتار علی را حرفه‌ای توصیف کرد:
- الف) او به گونه‌ای حرفه‌ای رفتار علی را توصیف کرد.
 - ب) بنا به توصیف او رفتار علی حرفه‌ای بوده است.

مثال‌های (۱۲) و (۱۳) را با توجه به پژوهش صفوی (۱۳۹۵) می‌توان دربردارنده ابهام گردد. صفوی با بیان نمونه «انگشت پای سوخته‌اش را به من نشان داد» دلیل ابهام این ساخت را این گونه تبیین می‌کند: در گروه اسمی «انگشت پای سوخته» - که نقش مفعول مستقیم جمله را دارد - مشخص نیست که گروه وصفی «سوخته»، «پا» را توصیف می‌کند یا «انگشت» را. در این گروه اسمی، هسته گروه اسمی می‌تواند اسم «پا» یا «انگشت» باشد. در نظر گرفتن بافت برای این گونه ساخت‌ها کارآمدترین عنصر ابهام‌زدا خواهد بود.

۴-۲. عدم تشخیص مرجع ضمیر

یکی از مهمترین دلایل ابهام در جملات مسیر باعی دو خوانشی عدم تشخیص مرجع ضمیر است. همان‌طور که در اولین نمونه زیر به نقل از صفوی (۱۳۹۵) مشاهده می‌کنیم، ابهام جمله به این دلیل است که اگر پردازشگر با این جمله خارج از بافت آن روپرتو شود، نمی‌تواند تشخیص دهد که ضمیر ش با هوشنگ هنمایه می‌شود یا با مردی که هوشنگ وی را تعقیب می‌کرده است. در نمونه دوم نیز، تشخیص درست مرجع ضمیر پردازشگر را با مشکل روپرتو می‌کند، زیرا این ضمیر می‌تواند با «مادر بچه» یا «مادرِ مریم» هنمایه شود.

(۱۴)

- الف: هوشنگ مردی را که تعقیب می‌کرد به پلیس نشان داد (صفوی، ۱۳۹۵: ۲۲۱).
- ب: مریم بچه را به مادرش سپرد و به سر کار رفت.

دلیل ابهام جمله زیر نیز عدم تشخیص مناسب مرجع ضمیر است. این جمله را می‌توان جمله‌ای مسیر باعی با دو خوانش درست دانست. با توجه به بافت می‌توان مرجع ضمیر دوسویه «یکدیگر» را استادها یا دانشجوها در نظر گرفت.

(۱۵) استادها دانشجوها را به یکدیگر معرفی کردند (درزی، ۱۳۹۶: ۲۴۸).

«استادها، دانشجویانی را به استادهای دیگری معرفی کردند» یا «استادها، دانشجویانی را به دانشجویان دیگر معرفی کردند». باید توجه داشت در چنین جملاتی بافت موقعیت بیش از هر ابزار دیگری به رفع ابهام و پردازش درست جمله کمک می‌کند؛ البته ویژگی‌های نوای گفتار (مکث، تکیه و...) نیز می‌توانند تا حدی به رفع ابهام کمک کنند.

۴-۲-۳. کاما یا کسره اضافه

نمونه‌های زیر جملاتی هستند که دو خوانش دارند و با استفاده از علائم نگارشی، کاما یا کسره اضافه در نوشتار یا ویژگی‌های زبرزنگیری، مانند مکث و تکیه در گفتار می‌توان خوانشِ مورد نظر را مشخص کرد:

(۱۶) این چند دانشجو از شیراز رسیده‌اند.

۱۶ الف) این چند دانشجو از شیراز، رسیده‌اند. در این خوانش «از شیراز» گروه حرف اضافه‌ای است که هسته اسمی را توصیف می‌کند.

نمودار درختی این جمله به صورت شکل (۳) سمت چپ خواهد بود:

شکل ۳. نمودار درختی جمله ۱۶

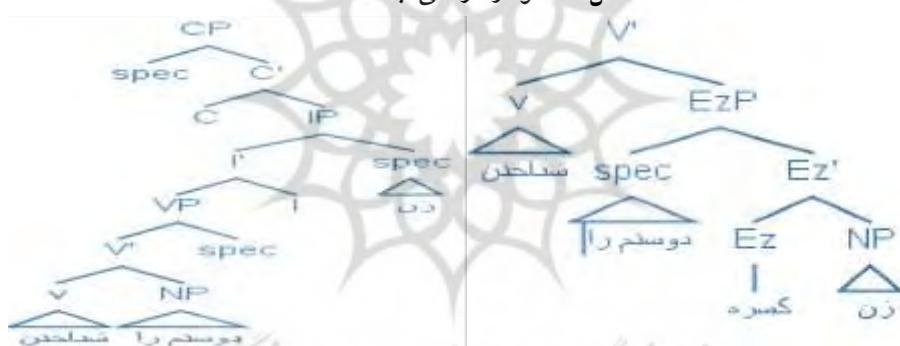
۱۶ ب) این چند دانشجو، از شیراز رسیده‌اند. «از شیراز» در این جمله گروه حرف‌اضافه‌ای و افزوده گروه فعلی خواهد بود که در نمودار درختی سمت راست نشان داده می‌شود. همچنین، نشانه نگارشی کاما و کسره اضافه در اجتناب از خوانش نادرست جمله و در ک نکردن مقصود واقعی نویسنده بین دو واژه مستقل به کار می‌روند. البته همان طور که قبلاً هم به آن اشاره شد، درست همانند نمونه‌های انگلیسی، میزان هم‌آیی کلمات و بسامد تکرار آنها در بروز اثر مسیر با غی نوش دارند. نمونه‌های زیر جملاتی هستند که با استفاده از کاما یا کسره اضافه و بسته به بافت رفع ابهام می‌شوند:

.(Yousef, 2018: 325) ۱۷) زن دوستم را نمی‌شناخت

۱۷ الف) زن، دوستم را نمی‌شناخت.

۱۷ ب) زنِ دوستم را نمی‌شناخت.

شکل ۴. نمودار درختی جمله ۱۷.

۴-۲-۴. ویژگی‌های نوایی

در پژوهش ادراکی - شنیداری صادقی (۱۳۹۱)، اولین نمونه زیر به کار گرفته شد تا نقش ویژگی‌های نوایی در رفع ابهام از ساختهای مبهم بررسی شود و به صورت دقیق مشخص شود که کدام ویژگی نوایی در فارسی عامل ابهام‌زدایی است. پایان‌نامه ذوله (۱۳۹۳) نیز نمونه‌هایی را معرفی کرده که دو خوانش دارند و با به کارگیری نوای گفتار یا استفاده از علائم سجاوندی گوینده/نویسنده می‌توانند منظور دقیق خود را برای شنونده/خواننده بیان کند.

(۱۸) علی روزنامه نمی خواند (صادقی، ۱۳۹۱).

(۱۹) اول از همه اجازه بگیر (ذوله، ۱۳۹۳).

نتیجه آزمایش نشانه‌های تولیدی و ادراکی بر روی عبارات مبهم زبان فارسی در پژوهش صادقی نشان می‌دهد که: «نقش نشانه‌های نوایی در ابهام‌زدایی از عبارات مبهم، صرف نظر از یکسان یا متفاوت بودن الگوی نوختی خوانش‌ها، در سطح تولید و در ک گفتار با یکدیگر متفاوت است. به این صورت که اگرچه الگوی تولیدی خوانش‌ها از نظر هر سه نشانه نوایی بسامد پایه، دیرش و وقهه با هم متفاوت است، ولی تشخیص خوانش‌ها تا حد زیادی به تغییرات بسامد پایه وابسته است و نشانه‌های دیرشی در تمایز ادراک تأثیر چندانی ندارند. این نتایج همچنین فرضیه راهبرد تقطیع عروضی را تأیید می‌کنند و نشان می‌دهند که فارسی‌زبانان با استفاده از الگوی تغییرات بسامد پایه مرز پایانی کلمات را در گفتار پیوسته شناسایی می‌کنند» (صادقی، ۱۳۹۱: ۷۹).

۴-۳. ابزارهای ابهام‌زدایی

با توجه به آنچه بیان شد و اینکه در بیشتر نمونه‌های بررسی شده استفاده از نشانه‌های نگارشی سبب رفع ابهام در ساختهای مسیرباغی فارسی می‌شود، به نظر می‌رسد بررسی اثر مسیر باغی در نوشتار/خواندن موضوعیت دارد. بنابراین، به نظر می‌رسد مروری بر ماهیت و کاربرد دو نشانه کاما و کسره اضافه به جمع‌بندی دقیق بحث خواهد انجامید.

۴-۳-۱. کاما، درنگ نما، ویرگول

عبارت «بخشن لازم نیست اعدامش کنید» در آثار کلاسیک و متون دستوری و ویرایشی جمله‌ای است آشنا و تا حدی کلیشه‌ای برای نشان دادن اهمیت و نقش کاما و تأثیر آن بر روی برداشت درست مخاطب از منظور گوینده یا نویسنده. این در حالی است که بعد از ماجراه در خواست یک فوریتی برای طرح اصلاح بند الف تبصره ۱۲ قانون بودجه سال ۹۶ مجلس و بحث بر سر نشانه کاما که حذف آن در متن قانون موجب افزایش یکباره حقوق برخی مسئولان می‌شد، به نظر می‌رسد وقت تغییر این نمونه کلاسیک با معادل مدرنش

رسیده باشد^۱. حذف کاما از جمله «در حکم حقوق، ثابت باقی بماند» و تبدیل شدن آن به «در حکم حقوق ثابت باقی بماند» به گفته متخصصان حقوقی و اقتصادی بار مالی سنگینی دارد. با این اشتباه مسئله حقوق‌های مادام‌العمر مقامات با شرایط بدتر از گذشته ادامه می‌یابد.^۲

دستور سنتی همواره به شرح کاربرد علائم نگارشی پرداخته است: سمیعی (۱۳۹۵)؛ ۲۹۸-۳۰۰ و غلامحسین زاده (۱۳۹۳: ۳۴-۳۹) در فهرستی مشابه با دیگر منابع مربوط به دستور زبان و ویرایش نوشتار فارسی، موارد استفاده از کاما را به دست می‌دهند. کاما نشان‌دهنده مکث کوتاه در گفتار است و برای مجزا کردن گروه‌ها و کلمات، پرهیز از خلط مفاهیم، پرهیز از غلط خوانی جمله و در ک مقصود واقعی نویسنده بین دو واژه مستقل - که احتمال دارد خواننده آنها را به هم اضافه کند یا با کسره اضافه بخواند - به کار می‌رود. باید در نظر داشت میزان تسلط بر موارد کاربرد کاما در بین افراد باسواند و در سطوح مختلف تحصیلی می‌تواند نقش مؤثری در عدم بروز اثر مسیر باگی یا به صورت کلی، ابهام جملات فارسی داشته باشد؛ این مهم خود به مطالعه علمی و گستردۀ بر روی عادات نگارشی گویشوران فارسی‌زبان نیاز دارد. با توجه به پیشرفت تکنولوژی و دسترسی گسترده به متون با زبان‌های مختلف و توسعه صنعت ترجمه، به نظر می‌رسد گرتهداری از عادات نگارشی انگلیسی بدون توجه به ویژگی‌های زبان فارسی و اصول نگارشی آن یکی از دلایل کاربرد نادرست علائم سجاوندی است. برطرف کردن اشکالات و دشواری‌های احتمالی در تولید و ادراک عناصری زبانی از این قبیل بر عهده پژوهشگران حوزه زبان‌شناسی خواهد بود، زیرا رسالت اصلی زبان‌شناس، پیش از هرگونه تعجیز و تشریح درست یا نادرست بودن ساخت‌های زبانی، توصیف و تبیین زبان و عادات زبانی گویشوران آن زبان است.

۱. در این ماده آمده بود که «افزایش حقوق گروه‌های مختلف حقوق‌بگیر از قبیل هیئت علمی، کارکنان کشوری و لشکری و قضات به طور جداگانه توسط دولت در این قانون انجام می‌گیرد. به نحوی که تفاوت تطبیق موضوع ماده ۷۸ قانون مدیریت خدمات کشوری در حکم حقوق، ثابت باقی بماند.»

۲. به نقل از دو سایت خبری زیر: (۱) یک عدد ویرگول صد هزار میلیارد تومانی، کد خبر: ۹۲۰۴۳ تاریخ انتشار: ۲۱ آبان ۱۳۹۶ - ۱۳:۰۸، منبع خبر: سایت خبری شعار سال؛ (۲) ویرگول ۷هزار میلیاردی، کد خبر: ۲۳۳۰۱۶، اقتصاد آنلайн ۰۱/۰۹/۱۳۹۶ - ۰۸:۲۷

۴-۳-۲. کسره اضافه

کسره اضافه نقش نمای اضافه و موصوف فارسی است. این نقش نمای نوعی واژه بست است که برای نشان دادن ترکیب اضافی یا وصفتی از آن استفاده می‌شود. این نقش نمای نقشِ مضارف یا موصوف بودن واژه پیش از خود را تعیین می‌کند. در دستور معاصر فارسی کسره اضافه را هسته گروه نقشی اضافه دانسته‌اند. هرچند فرشیدور (۱۳۸۴: ۲۲۱-۲۲۲) نقش‌های دیگری نیز برای این نشانه به دست می‌دهد. نشانه کسره اضافه در خط آورده نمی‌شود^۱، مگر برای رفع ابهام در کلماتی که دشواری ایجاد می‌کنند:

(۲۰) اسب سواری / اسب سواری

در نوشتار روزمره مردم اغلب این نقش نمای نوشته نمی‌شود. در سال‌های اخیر با رشد شبکه‌های مجازی صورت نوشتاری نادرست این نشانه پدید آمده است: «کتابه من» به جای «کتاب من» که بحث درباره این موضوع در این مجال نمی‌گنجد.

۱. هر چند در دستور زبان فارسی، دکتر پرویز ناتل خانلری (۱۳۸۴: ۲۰۴) به آوردن کسره اضافه میان اسم و صفت اشاره شده است.

جدول (۱). دلایل بروز اثر مسیر باعی و عوامل برطرف‌کننده این اثر

جمله	مکالمه	حذف	مناده	امکانات رفع ابهام	جمله
مکالمه	حذف	مناده	امکانات رفع ابهام	جمله	مکالمه
امکانات رفع ابهام					
*	*	*	*	دانشجویان استاد مدرسی فایل امتحان پایانی این ترم را برای شما فرستاد.	دانشجویان استاد رضوانی آمد.
*	*	*	*	ترکیب اضافی	زن دوستم را نمی‌شناخت.
*	*	*	*	تشخیص مقوله قید یا صفت	او بازی فوتیالیست‌های ایرانی را حرشهای گزارش کرد.
*	*	*	*	نشانه‌گذاری نامناسب	علی روز نامه نمی‌خواند.
*	*	*	*	مرجع گزینی	مریم بچه را به مادرش سپرد و به سر کار رفت.
امکانات رفع ابهام					
*	*	*	*	مرجع گزینی، حذف	هوشیگ مردی را که تعقیبیش می‌کرد به پلیس نشان داد.
*	*	*	*	نشانه‌گذاری	این چند شاعر از شیراز رسیده‌اند.
*	*	*	*	کسره اضافه، «را»	شهردار تهران بزرگ و پر ترافیک را آلوده‌ترین شهر نامید.

۵. بحث و نتیجه‌گیری

با توجه با آنچه گفته شد، به نظر می‌رسد فارسی جملاتی گمراه‌کننده یا با اثر مسیر باعی دارد که می‌توان آنها را به دو دسته کلی ۱) جملات با یک خوانش دستوری و ۲) جملات با دو خوانش دستوری تقسیم کرد. جملات دسته اول فقط یک خوانش یا صورت دستوری دارند

و با توجه به بررسی‌های نگارنده، دلیل بروز این اثر را می‌توان عواملی چون رعایت نکردن نشانه‌گذاری و استفاده از کاما یا کسره اضافه دانست؛ بهویژه در جملاتی که با منادا (دانشجویان استاد رضوانی آمد) یا یک ترکیب پرسامد (علم دانش آموز را دید) آغاز می‌شوند. به نظر می‌رسد دسته اول از جملات مسیر باعثی را می‌توان به عنوان نمونه‌ای رایج تر از تخطی نحوی برای بررسی چگونگی پردازش نحوی جملات در مغز تلقی کرد. دسته دوم دربردارنده ابهام ساختاری و گروهی هستند و دو خوانش احتمالی آنها مستقیماً به دلیل شیوه تفکیک سازه‌ای نامناسب روی می‌دهد. عوامل بروز اثر مسیر باعثی در جملات با دو خوانش قابل قبول را می‌توان همانند جملات دسته اول، عدم کاربرد علائم سجاوندی مناسب (کسره اضافه و کاما) و همچنین عدم تشخیص مرجع ضمیر و جایگاه نقش‌نمای «را» دانست. در هر دو دسته از جملات، در برخی موارد حذف بخشی از ساخت را می‌توان دلیل ضمینی بروز ابهام دانست. باید توجه داشت در هر دو گروه جملات کاربرد صحیح علائم سجاوندی در نوشтар و استفاده از نوای گفتار مناسب در صورت‌های گفتاری و همچنین بافت به رفع ابهام و برطرف شدن اثر مسیر باعثی خواهند انجامید.

در پایان و با توجه به بررسی‌های نگارنده، به نظر می‌رسد هر چند پژوهش‌هایی در زمینه بروز ابهام نحوی با رویکردهای مختلف نظری در حوزه‌های معنا و نحو بر روی زبان فارسی انجام شده‌است، اما زبان‌شناسی فارسی همچنان برای دسته‌بندی علمی این ساخت‌ها و به‌دست‌دادن شرح دقیق و عینی از چگونگی بروز این اثر به پژوهش‌های کاربردی، تجربی و رفتاری نیاز دارد؛ همان‌طور که پیشگامان نظریه‌پردازی زبان‌شناسی مدرن در جهان (چامسکی) در پیشروترین دانشگاه‌ها (ام. آی. تی) برای اثبات فرضیه‌های نظری زبان‌شناسی، خود را بی‌نیاز از یافته‌های تجربی پژوهشگران عصب‌شناسی زبان (فردریچی) در مؤسسه‌های پژوهشی این حوزه (مؤسسه مکس پلانک) نمی‌داند. نمونه‌های معرفی شده در این نگاشته می‌توانند در پژوهش‌های آینده به صورت عینی بررسی گرددند. همچنین، توجه به حوزه آموزش اصول نگارش فارسی، کاربرد مناسب علائم سجاوندی و نقش آنها در جلوگیری از بروز اثر مسیر باعثی و بررسی عادات نگارشی در بین افشار مختلف جامعه خود می‌توانند سرآغاز پژوهش‌های مؤثر آینده باشند.

تعارض منافع تعارض منافع ندارم

سپاسگزاری

از استاد گرانقدر دکتر زهرا ابوالحسنی چیمه برای راهنمایی‌های ارزنده‌شان در طول انجام این پژوهش سپاسگزارم.

ORCID

Nayereh Joodi

<https://orcid.org/0000-0001.9746-5450>

منابع

- احمدی گیوی، حسن و انوری، حسن. (۱۳۹۰). دستور زبان فارسی ۱. تهران: انتشارات فاطمی.
- اسد سنگابی، مژده. (۱۳۹۲). ارتباط آنگ گفتار و ساخت‌های اطلاعی در زبان فارسی. پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.
- آقا حسینی، حسن، همتیان، محبوبه و مشاوری، زهره. (۱۳۹۳). جایگاه «ندا و مناد» در دستور زبان فارسی و علم معانی. فنون ادبی علمی-پژوهشی دانشگاه اصفهان، ۶(۲)، ۱-۱۴.
- خانلری، پرویز. (۱۳۸۴). دستور زبان فارسی (چاپ بیستم). تهران: توسعه.
- خدادردی، فهیمه و مولایی، لاله. (۱۳۹۷). پردازش نحوی جمله. دوفصلنامه گزاره، ۴(۴)، ۸۰-۹۰.
- دیر مقدم، محمد. (۱۳۹۵). زیان‌شناسی نظری: پیدایش و تکوین دستور زایشی. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی.
- درزی، علی. (۱۳۹۶). شیوه/استدلال نحوی، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی.
- دوله، کبری. (۱۳۹۳). ویرگی‌های صوتی (آکوستیکی) مرزهای نحوی. پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی.
- سمیعی (گیلانی)، احمد. (۱۳۹۵). نگارش و ویرایش (چاپ پانزدهم). تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی.
- شریعت، محمد جواد. (۱۳۸۴). دستور زبان فارسی. تهران: انتشارات اساطیر.
- شیری، قهرمان. (۱۳۹۰). اهمیت و انواع ابهام در پژوهش‌ها. فنون ادبی، ۲(۳)، ۱۵-۳۶.
- صادقی، وحید. (۱۳۹۱). نقش نشانه‌های نوایی در ابهام‌زدایی از عبارات مبهم فارسی. مجله پژوهش‌های زیان‌شناسی، ۱(۴)، ۶۷-۸۰.
- صادقی، وحید. (۱۳۹۵). ساخت نوایی زیان فارسی: تکیه و ازگانی و آنگ. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی.
- صفوی، کورش. (۱۳۹۵). در آمدی بر معنی‌شناسی. تهران: شرکت انتشارات سوره مهر.

غلامحسینزاده، غلامحسین. (۱۳۹۳). راهنمای ویرایش (چاپ یازدهم). تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی. فرشیدور، خسرو. (۱۳۸۴). دستور مفصل امروز بر پایه زبان‌شناسی جدید. (چاپ دوم). تهران: انتشارات سخن.

مشکوه‌الدینی، مهدی. (۱۳۹۱). دستور زبان فارسی: واژگان و پیوندهای ساختی. تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت)، پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی. وحیدیان کامیار، تقی و عمرانی، غلامرضا. (۱۳۸۶). دستور زبان فارسی (۱). تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).

یک عدد ویرگول صدهزار میلیارد تومانی. (۲۱ آبان ۱۳۹۶). سایت خبری شعر سال. کد خبر: ۹۲۰۴۳.
<https://shoaresal.ir/fa/news>
ویرگول ۷ هزار میلیاردی. (۱ آذر ۱۳۹۶). اقتصاد آنلاین. کد خبر ۲۳۳۰۱۶.
<https://www.eghtesadonline.com>

References

- Gibson, E., Pearlmuter, N., Canseco-Gonzalez, E., & Hickok, G. (1996). Recency preference in the human sentence processing mechanism. *Cognition*, 59(1), 23-59.
- Marefat, H., & Arabmofrad, A. (2008). Grammaticality judgment of garden path sentences in Persian. *Journal of Cognitive Science*, 9, 49-69.
- Morgan, J. L., Meier, R. P., & Newport, E. L. (1987). Structural packaging in the input to language learning: Contributions of prosodic and morphological marking of phrases to the acquisition of language. *Cognitive Psychology*, 19(4), 498-550.
- Shabani_Jadidi, P. (2018). Psycholinguistics. In A. Sedighi, & P. Shabani_Jadidi (Eds.), *The Oxford Handbook of Persian Linguistics* (pp. 537_567). Oxford University Press.
- Steinhauer, K., Alter, K., & Friederici, A. D. (1999). Brain potentials indicate immediate use of prosodic cues in natural speech processing. *Nature America*, 2(2), 191-196.
- Steinhauer, K., & Friederici, A. D. (2001). Prosodic boundaries, comma rules, and brain responses: The closure positive shift in ERPs as a universal marker for prosodic phrasing in listeners and readers. *Journal of Psycholinguistic Research*, 30, 267-295.
- Valian, V., & Coulson, S. (1988). Anchor points in language learning: The role of marker frequency. *Journal of Memory and Language*, 27(1), 71-86.

- Warren, P., & Marslen-Wilson, W. (1987). Continuous uptake of acoustic cues in spoken word recognition. *Perception & Psychophysics*, 41(3), 262-275.
- Warren, P. (2013). *Introducing Psycholinguistics*. New York: Cambridge university press
- Yousef, S. (2018). *Persian: A Comprehensive Grammar*. Rutledge.
- Aghahosseini, H., Hematian, M., & Moshaveri, Z. (2015). Interjection and vocative position in Persian grammar and semantics. *Literary Arts*, 6(2), 14. [In Persian].
- Ahmadi Giwi, H., & Anwari, H. (2011). *Persian Grammar 1*. Tehran: Fatemi Publications. [In Persian]
- Dabir-Moghaddam, M. (2016). *Theoretical Linguistics: Emergence and Development of Generative Grammar*. Tehran: SAMT. [In Persian]
- Darzi, A. (2017). *Syntactic Argumentation*. Tehran: SAMT. [In Persian]
- Farshidvar, Kh. (2005). *Extended Today's Grammar Based on New Linguistics*. (2nd ed.). Tehran: Sokhan Publications.
- Gholamhosseinzadeh, Gh. (2014). *Editing Guide* (11th ed.). Tehran: SAMT. [In Persian].
- Khanlari, P. (2005). *Persian Grammar* (20th ed.). Tehran: Toos Publications. [In Persian]
- Khodaverdi, F., & Molaei, L. (2018.) Syntactic processing of sentences. *Biannual Journal of Theoretical, Applied and Historical Linguistics*, 4(4), 80-90. [In Persian]
- Meshkatodini, M. (2012). *Persian Grammar: Vocabulary and Structural Links*. Tehran: SAMT. [In Persian]
- Sadeghei, V. (2013). The effects of prosodic cues on disambiguation in Persian. *Research in Linguistics*, 4(1), 67-80. [In Persian]
- Sadeghi, V. (2016). *The Prosodic Structure of the Persian Language*. Tehran: SAMT. [In Persian]
- Safavi, K. (2016). *An Introduction to Semantics*. Tehran: Surah Mehr Publishing Company.
- Samii Gilani, A. (2016). *Writing and Editing* (15th ed.). Tehran: SAMT. [In Persian]
- Shariat MJ. (2005). *Persian Grammar*. Tehran: Asatir Publications. [In Persian]
- Shiri, G. (2012). The importance and types of ambiguity in the researches. *Literary Arts*, 3(2), 15-36. [In Persian]
- Vahidian Kamyar, T., & Emrani, Gh. (2007). *Persian Grammar (1)*. Tehran: SAMT. [In Persian]

Zuleh, K. (2015). *Acoustic Properties of Syntactic Boundaries* [Master thesis]. Tehran: Allameh Tabataba'i University. [In Persian]

استناد به این مقاله: جودی، نیره. (۱۴۰۱). انواع جملات با اثر مسیر باغی در فارسی و دلایل بروز آن. *علم زبان*, ۹(۱۵)، ۹۵-۱۲۲. Doi: 10.22054/ls.2019.42628.1227

Language Science is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial 4.0 International License.